Kvæði ; Virgilius saga : Isl. papp. 8:o 16

HS Isl. papp. 8:o 16

National Library of Sweden

Riks-Bibliotheket.
STOCKHOLM.
Handskrifter.
Islandica
Papper 8:o N:o 16
N:o

N:o 16. Islandica 1.

Grein af ysse ladi ollvm …
ir a Jor brama ned [illegible]
nadi nadi nadda vagsu[illegible]
oz handverk hugdi lyra h[illegible]
nr par til [illegible] hundz nam [illegible]
m̃ yerra yagli [illegible] med best hol
ld. repum[illegible] [illegible] beitt [illegible]
pundar yaf [illegible] [illegible]
snogt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et

Reost er [illegible] [illegible] batt[illegible]
burt af hud [illegible] [illegible]
ti nu gomum [illegible] [illegible]
i svelgia nadi [illegible] gilltu heit
med honu̅ vist ad radi verk nadi
r̃u greitt [illegible] lyka han [illegible]
rod [illegible] fleka giördi nod afl
J [illegible] [illegible] fod koma fad [illegible]
beitt

Jokull [illegible] fon hagaste
[illegible] han vndan̄ [illegible]
an [illegible] [illegible] kan̄ [illegible]
[illegible] han hef di [illegible]

91/40

vm meir sol mestan yfer sa
þar j frogum af var leir hunds
hun slæma skinna skapari hier
skatnar þinna nafn hans er ei
fuss linna art sa ber vnz anfur
runt þeim deir

Þegar hann nema nadi a
S maga þessi skin einskis ann
ars gadi olar giottur huin o
adi opt vnz blyu ydrar þirer ro
t gap [illegible] galinn spyju garn y
blod [illegible] meistarans sind
magt [illegible] vindladi hans
fun [illegible] vondur þans
þa valt [illegible] vappadi vppa sot

Rafar i buxtu rekin rett
vr Luckur stad hrysta a skrock
var skrickin skiott hier tiknar
bad testamentum tekur tru
verdugast stett Ritid Rom kann
vekur rodu vredur kuett hann
asni og bassi vigt þressþvinnum
gat ei vtt rikt folsku ber enn
þlard hefur drikt þiodird ar
u stett

komst ad kalla lande hand
um apftur pa hrarka frodir han
di hundar meiju a folk bert
ou belgi og sufftugu hunda sk
inn sagt er porur suelgi so er b
ikarin bar han vöski ap blande
e tyk beit vr pleski gomum mz
spyk horfa laski, hopp unnar
ryk hreckur raka sem hun

Meij ka mimist annar, mgla
fotnum ried, hrigde ta og hin
tigen sem vari bied a pistum bar
sig blota beliar upp sem naut gi
orde glinstur rota
ki laut stig vielin vm gör pumm er
starp hadd sem ei kickist lijr
nda skin a galnum smijr h alurin
Sola braut

Afra grad um gs han haudi garni
band knies ad vollum vaudi vaskur
band hamlodur ap grosse gieck ad bullkij
tad, sodan hylde hnösse hieck vid
horda blad giordi spora vr kattar
klo klyndi sora drigluko harug

skor a hüa a sko hvelpa af vl
þu er þad

Vagna hans embætti hafa vel
kan þad augun vr hun sætti at kada
so af þad nordur ryda nennar nog
kvadst hafa lyst saumū freyrds
þennar þeyster kad sin ert skinna voru
skaþa tok skiera þoru grædast hro
til k vanþ smoru vette brok verk af
orku er bært

Þegar þals skal selia þreck hon
um o mak slekt þarhlut þram
skal telia þliod so kauper ryktt ordz
kurd einum gilldi epter vilia sy
n/ þanfur j þögru gillde þirna
opt ad skyn o kuninga konde j
suert kan þier duga þeim a reit
yþer ad buga ef eingum vet or
u lacka þijn

Reckurinn buskap reiste ramb
ar þurdu miog hanna brechi freisti
hoppar glappa veg loddarinn satan
lockar leggiast metnad a þierst
uns þolsku brockar þliofa inn

L Bodr

vinbodi ad ux fa nam halla
fyrum kuß fetti upp unalla hu
sam skuß baudst ad fualla lund o
líuß lassa vestur fra

Dreissa modur drambar do
lu pala gaß fraßar fraudur ra
mbar fala fetur skraß kugar
syglur kiarna kotung utur fem
mockar mrdur barna magdur
loddarim eckiūn hwicki hack
ad pieck hackad plicki i skrock
m gieck rackaram hrocki broc
k a beck bickiam hreckiar mem

greift uti peordium eins og
alid tion r a persum gordum
ham hesßur soor lumskur ad sue
ra & suikia sagt er pordist ei st
vndum styßur ad suykia og st
elur i kirkei vist hegar fekur
a vorim vt vondsku prekur bitir
sut aß bragnum rekur kem v
yns kut bata het fier pler

Blautar hakalls beitir bidur
ad peyra fier sola og silungs
syt og prugla gior eß eige
a vt ham per peim bigt lattir a

2 dreinge

drengi dolsta drengium hoggid
sekt hefur a goda heimingiu hellst
so groda mestur sin magt hins o
da mognud sitt margan þyr
oft stigt

Synum saumidar herra sag
dur mog ofrur var þad hans
hid versta vappar oft i bur skede
á borgum hundi kan ei sorna v
ef hier mz brafni a fundi helldur
seikan til grönum sunna silfr
a sonnan þyrna vest mun lia
nafst um þyna nefnd skal tra
nu er ei gull i skiel

Eff honum heilsa ecki eda ku
adra man bændurum þra eg þa ul
ecki z þarþeim slogum kren ha
i hofud einum hier þry lyka st
ack medur grundar grennum
greint er hans enn sprack sr
tta kamba holgratt skin kan
ad ramba nog um sin o lad
kamba enn atthungin ut i blio
tum drack

Kantur bordiarþara bloga
i geimum hrefs hann bui hiellt
mz ara hitt var sift til efs henn

2 gurs

hungurs farid feingu fiell hans
lifsfrud rad burt fra börnum gie
ngu baulum gafu nad hoffrin
vera tilrist fo kraft vill giora sueito
Roo med lund kuera mikid hoo mag
nar brogunum had

ydkar ut giord Skipa yfir lafi med
mordger margra gripa magt hefur
hrann fa lied formann vil og velia v
eiga fiadum fyr og alla upp ad telia
er fad naudsin fyr hugdr ad barka
han fai odd huored slarka kann m
ed brodd verkid marka vid er lod
d vond hans hönd fad for

Bödul Barda strandar firti eg
suein son Jon kiörn med kreijslir v
andar kaupi hatt fiell fion og ur ar
nes sislu eg vil fai gvönd sa kann
henda hreyslu r hyda madur vönd
einum fale Jngimund er kar stal
m fiemta um sund fyr i balad
fyrt a und fix fiell axar rönd

Bödul ur borgar firdi bidur ad
fiona sier ara eg fess virdi man
Syslu hier forskiel fa ad nordari fen

gerar

þingeirar þra reit odd fur af ber
kordann eyia i fiardarsveit sueins
ad huarþi ur huar i kiarþi þat
vid bur þessa erþi þragla ofrur
nu þriota uisti heit

Halldi han hagiirz snorra hi
mska par med orm skieggia
er i skir nann korra skarfar sl
ikt a þorni kikia mun þa vel sk
ipad þessum um skaga þiord nu
heim sier þar snipad silldar uta h
d fylkar vadu skadi aþ skier a skie
liungr garda eþ ei nu þer flickin
skarda þirst sa er þor i barni skord

Dreissug lyka dottir er duelur vo
eya þiord nogar nain i þrottir u
efta sinnis hörd fliodi fiallskierdin
gu fuerdu sveigir samt so farlega
sijnum þingum þessi heggdar samt
skala fylka skaparans skordin brik
a ver hans vilie slyka uist til sans
ad uitia um matar skamt
þa erein hun una iter skamt
far þra ma sa til hennar munna ru
henne

fiem sin ad la hoskur hierdir
skola hana pizzi for von suid
a rola vetur um gueitir por sk
in [illegible] suefla skapazin skor
du efla heir men [illegible]ma fefla
vist se ei valla snilki por

Brudgumadz kona hun bezgiet
litla fie hun mun halfa sona
honum nu a huik korp pizez fett
a hefur pegaz ad veztyd ez og sa ut
i sefur ad hene skiemter fiez sng
is rykan oftor sogd af mozs pli
kan vel til sogd autur styskan
blyd mz bzogd vad benna tenni
z fiez

Hoskur henar fader hezmdur
symon vaz vtum jmsaz fradiz al
paz monta spaz pai han pizst til
brita z pizn fionaz mans ma
skie meigi lita midla af pozu
hans spozn so hyssa huoztisk
al hiez um ep. i uedza sal pli
od kaug sugppi pliota hal polsk
e ei elsku dans

Hafi han fionustu hina hua
d sin somez ziett vona eg pur

Q p. ei

er uiña werdi yikim mett skrift so bet
ur skiera og skapa kiemst fra til u
apter bot mai ad bera nockra sia
r r uil epter hafti ort er stirt
auli a skilid port so birt lydur
kugdi korfad mirt kalid af palu
bil

Ordra hirde erdi ardim gierdar
mals pordum uerdum hirdi ug
rdim skordum brials skalldum
skilldi ölldim skrallda valldid lied
pelldi gilldingz giölldim golldam dei
lldum med skapid zyfti

skinid fom̄
skrapid hrypi mine om̄
krafsid ype kimi fem̄
kiening fanast fied

feynis til fynis

fornu vysur

hunda skinna skaparinn má sk
ilia af sanleiks rökunum hvo
r ad kennann hróður á hreifdann
orda rökunum hier til unnid he
fur sá hreckia samur rökunum
honum ef þottast hródrar skra
hreifst skal fleiri rökunum og
vid hlyfast ecki þa ódal ridia
upp rökunum það er hálft
unna glettu gra geimd i min
is rökunum og má lyka ad
þui gaa frodur ljóda bókunum
þier skal eg undir uggunum kla
so eiger þu nog af sprökunum

Ef hann klaga lifir ljód lei
þa þui lykt mattonum þar af
kiemur fregnin frod framm
i soonar hattunum dainsku
or i dorm þar stod z dreifir u
yda hrattunum nemur marg
ur ad nema od z nar so
heim ad hattunum skotid &c

Fz mz

skorid reps med skinda blod ad
skartar nest i sattilmum skaþar
ans þad miklir mod mala þrain
ur drattunum hunda gjörunum
saþna i siod soddan eptir lattum
um reind mun verda hans ra
dan þrod rjrnar mals i gatt
unum

Aðrstur skal þier ad kudda i su
of kan nora eg sine med blodum
rum a hinn veg giera brodrar bot
so hafir þu troog a spodunum
eþ þeg smerter gdra rot ut hia þ
iska blodunum silldra so ei st
eitir þot stattu þast i frodunum
oft han wappar vpka þot en eþ ha
n smist a rodunum athuga þitt
enda klsot so eimist lyst aþ stod
unum hatadur nuint aþ huorri
smot halldin sutar bodunum þo ha
n greift oft um þliot og eige von
a kuodunum

Þa skal rada ad reina list
og rognis hreiþa þundunum
hreþsu vod þo hafir þu rist hig
g ad foomar kundunum m

iog var

mieg var lundin þyn fel þitt
kess a þessi stundunum mig
upp efta bols mz þitt laugan
yzri lundunum ma skie ad
eg megi þeirt af mijnum
vakna blundunum ag þina
st nugtunum þiors vid ist þl
rota uta sundunum Reþs þ
yr magga Rodu sist z Rybur
skin af yundum inn kuedid
lydur kuedid stift kuasears lg
se ag undunum

fin Siemur en

finis

Hier byrjast Saga þess Nafn-
frægа Virgili Utlögd ur
Hollendsku Ano.
1676.

Latum Oss Skrifa

Um nockur ord og giörder Vir-
gili. z. Enn undarlegu Hlute sem
Han giörde bædi i Stadnum Rom
og ydrar annarstadar.

Roma borg var i fyrstu bædi
mikil og sterklig.. og þar voru in
biggiarar Ryker og sterklegir
og Ahugadu hier mikin lostkiör
um sina Tyd. Enn Romulus
fyrste Keisare i Rom. i hel slo sin
brodur Remum. allramesta oft þat
ut og ofurd, so hafde Remus synu
brodur Remule stadin Rom i hon
dur fingid, z. oll Lond þau sem
þar i kryngu lägu Enn Remus for
med allan sin kiarshlut i Campanien
þar han hia Elfunne Welle upp
bigde Rykan og kostulegan stad
med hastum og fogrum Mürum

Um

sem giørdar voru bæde utan og
Jnnan med fögrum bylgstum af
allskonar steinum. En undir allan
stadenn var holt oc nedan, hvar
offtsinn i öll hans undir stadarins ru
nu allt i fornestada. Elstu Walle
sem þar stendt fra Rom, z var
kallad sa fegursta Stadur sem þar
i Campanien var, a þeim tyma
hann nefnde Stadinn Rema, effter
synu nafne, og nu er hann Rems
kalladur effter þui gamla nafnenu.
Þegar Romulus heyrde nu sagt
fra synum brodur Remus, z hans stad
Rems, þa vard hann skelfdur, þui
hann heyrde ad murarner af Rems
skullde vera so hafftar, ad eff men
stæde i grofftinnum sem i kringum
murana voru, þa kiæmi in [illegible] ad skio
ta yppa murana med einu handboga
En muranner i kringum Rom voru
lager, z enguar grafftar vu i kringum þa.
Till sin wilde Remus kalla sin
brodur Romulum, hann tok med sier
margt folk ur Campanien [illegible]
sin unger [illegible] sem og [illegible] heit Rem
[illegible] sem hans fader, sydan ferdadest
[illegible] synu forunaute til Rom.

Nu sem

Nú sem Remus sá Stadarmúrana
sagde hann ad þeir væri fyrefallt
hægre, en múrarner kryngum sem stod.
Rems. hann sagdest og geta fotgangan
de yffer þa hlaupad hvad þ og giörde
Þa Romulus heyrde þetta, sagde ħ ad
þad skillde kosta hans lyff. Remus
gieck nu i herbergie syns brodurs Rom
uli, og sem hann var þar inn komenn liet
Romulus strags grypa hann, og setia
i fangelse. Epter þad hiö ħ sialfftur
aff honum hofudid. En folked sem
med Remo var flude, tvennum þß son.
Sydan samansafnade Romulus ollu
synu stryds folke, og herdadest til
Stadarens Rems, hvorn hann nidurbrut
og sam fögru hus, turna og Múra um
koll kastade, og eidelagde. Hann hafe
adt ad na syns brodurs hustru, en
hann fan hana dreyge. þui hun hafft
de flüed ut aff stadnum med synu
unga sine, asamt synum frændum og
vinum, og fœrde sig allt þetta
folk i sin undergange sem lä vid
stadinn, og þat var umgetid, þesse
hustroyia Remi var aff store ætte
en ei er getid hennar nafnsins

Segiar

Þegar Romulus haffdi stad Rems samt
öllu landinu sem þar var um kring
nidurbrotid og Eydelagt for hann med öllu
sinu folki aptur til Roms. Remi
Húsfrú sem nu var ordin Eckia haff
de mikinn Rykdom, þa hun var vys ord
in ad Romulus var burtvikinn, safn
adi hun ad sier sinum vinum, þar
effter sendi hun bod effter steinhoggur
og allra handa handverks folk. og liet
uppsmyda aptur stadinn Rems miög fa
gran og Rykan effter sinn fyrri mackt
en ekki var hun, i so mikillri virding
sem ädur. Um þessa Edal frú hiellt
sin son hennar sier hun til. þess hann var
fær vopn ad bera. Eptt sem se
urde hans moder hun ad segiande, tie
rt son nær villtu heffna þyns fodurs
sem Romulus heffur i hel slegid. fadur
vel ämint seiger hann so framt sem
godin leffa þa skal hans heffnt verda
innan triggia manada. Sydan sam
an safnadi Remus öllu sinu frænd
um og vinum, og med hialp sinar modur
fieck hann sier mikid lid, og fór
sydan til Rom, med miklu folks li
de. hann komst heyliga i stadinn Ro
an nockvar hindranar og motstödu.

Han

Hann byfalade synu folki ad þad skil
ldi öngum Romverskum borgara st
ada giora, nie neina skiäning so framt
sem þeir villdu veita honum sitt fylgi
og adstod. Sydan for Remus afram
med synu folki allt ad keisarans
hollu. og sem keis: heyrdi ad hanns brodur
son være komenn, þess vendes ad hefd
ner syns fodurs, spurdi hann sitt Rad hu
ad nu skyllde til giora. þa svaradi einn
aff hertugum keis: sem var einn aff þeim
tolftu Radherrum i Rom. med þui þu seg
er han, þeir haffdi Remi fodur i hel
slegid, þa er mitt Röd ad þier latid
og birnenn seinern hans sondirja
Eñ i þessum svifftu kom Remus i keis:
holl. enn allrar hindrunar og motstodu
og breidar eyskers, hann sa nu hofsato
keis: Bi er vmgeted ad Remus være
ord mourgur. vtan han hvatlest vpp
til grimdar og Reidi, dro sitt Suerd
vt og greip, i har syns fodur broders
Romuli og hio aff honum hoffudid,
Sydann adspurdi hann allra Rad hera
stadarins, hvort þeir villdu hefna
Romuli og berjast vid sig strags

Þa Radid

En Radid neitadi þui med öllu, helldr
gaffsti þeir allt Keis: dæmi i hans valld
so sem sliktum Rykisens erffingia vard
nu Remus til Keis: settur; i syns faderbr
oders stad. Effter þad let h. sækia
syna modur hun sem Vestu skioll, og
var þar þa synu sinne i Rom, og sem
Remus var stadfestur i synu Ryke let
han styrkia stadin Rom. med Murum
og grofftum. So vard stadurin meir
meir utaukin, og Rumlega bygdur
og so vard Keis: Remus miog nafnfrægr.
Á þeim tyma komu margir frama
ndi menn i stadin Rom, sem þar upp
smydudu storar haller og mikilz hus.
og bryggiu so i þeim somu. Keis: Rem⁹
var miog sterkur madur. sagdur ad
vera klokur og vys i allri kunnattu
Ryker aff audæfum og miog tignlegur

Hier epter Remo var hans Audaure
han var aff hans modur gett, en ei er
getid um nafn hans. han var frygdur
blitz og styggz madur godur. han giffti
Ragners Radgiafa dottur sem var aff
þui ædsta stette i stadnum Rom. en
ecke er umgetid hvad hun hafde heitid
skömmu sydar dó Remus Keis: hans son
vard Keis: effter hann.

Þessi

Þessi Riddari fieck Companiem, sem
gifftest einne Romverske Radherra dottur
og þar var umgetid. Hafdi mikla fie
alltan, og hafdi sama mot sem nyja leist
og var honum miög stadleger, og mot
henne þessi Riddari atti eirn son vid
sine konu. Hvorn hann fæddi med större
mædu og fiarmuni, og vard þui ydter
henne ad vakta um langan tyma. þess
vegna var hann Virgilius kalladur.

Þegar Virgilius var fæddur þa
skalfft allur stadurenn Rom. Og var þegar
snemmindis at unga Alldre næmur og skil
nings mikill, var hann nu i skola settur
og lærdi hann skiott allar bokligar
lister, og menter sem þa var tydska a
þeim dögum. Skomu epter þetta do fadur
Virgili. En hans moder villdi ecke
apter gifftast, þui hun forgadi u lang
an tyma sem Eckta mann. þui hun ha
fdi hann miög kiæran. En nockrer
aff hennar frændum toku med vallde
og offryke, mikid aff þeim slotum kastu
lum og byrnum sem hun atti epter
sin mann, bædi þar i Rom og annar stadar
þar i landinu, og logdu þat allt under
sitt vald. þetta offryke klagadi

Virgili

Virgili moder otthloga fyrer keis:
sem og var honum nakomande. en hann gij
gerdi þui litlu edur ongvu þui þesse
keis: var hofdar giarn madur, og har-
dur vidfangs. þess vegna var h(onum) o(vinsæll)
hia synum undersatum. vi holldum v(m) þ(at)
mikils verdur. af synu Rade. þesse
keis: do skomu sydar. Hans son
Perseus vard keis: i syns Fodur stad
hann under sig braut þa Romverska
sem hans Fodur mot stadu̅ bratt var
þad audsed ad þesse keis: v(ar) mikill mad(ur).
Vm þennan tyma var Virgilius i
skola til Toletten. hvar hann kostgiæ-
fuilega sig idkade i boklegu listum
þui hann var mios næmur. þad
bar til eitt sinn dags ad skolapilltar
fengu leifse ad ganga ut til leiks
a slettan voll, nockurn, efftir gam-
alls sidvenu̅, þar var og Virgilius
med odru̅ synu̅ skola brædurum, Virg:
geck fra þeim ad hialle nockurn sem
þar var nærri. þar hann heller einn
þar geck Virg: in. og so geck h(ann) so langt
þar til mioc var dimt so h(ann) sa hvergi
Lios þar. um sydir sa hann i glugga
nockurn sem var a hellernu. tok
honum þa ad birta fyrer augum

þa var

þa var kallad vr bergenu med harri
Roddu ⁊ sagt Virgilius Virgilius. hn
litast nu um kryng ⁊ sier inngaan
Effter þad hlusar hann afftur ⁊ mællti
huor kallar a mig. þa sagdi Roddin
gack jnngad ad bergenu. vnder sierdu
reka þad kvnelot sem hier er. smellt
i klettinn. med dyrnar tön. Virg: M:
hu eg þad. Roddin m: drag þad fra
og lat mig ut. Virg: m: huor ertu.
Roddin m: Jeg er einn diofull. ⁊ er eg
barnfæddur aff einu Juda. ⁊ i þu
plasse er eg hier luktur allt til syd
asta dags. En fyrer hialp man
legrar þanndar: verd eg ut lukin
⁊ eff þu giorer þ. þa mun eg fa
þier so margar bækur sem þu villt
aff huorium þu mátt læra alla tofra
kunst, so þu skallt geta med þri
kt þyna ovine. en hialpad þynum
frændum ⁊ vinum, þar med skalltu
eiga gull ⁊ [illegible] ⁊ noga hed
legd. ⁊ verda mikils metenn fram
yffer alla menn. Fyrer þu
lofforde gieck nu Virg: en villdi
so fyrst vera viss vppa loffordid

och bad

og bad dioftelen ha sina bokker
;nar han kynst; tad giorde dioftellen
& vysade honum strove a bokkernar
Virg: tok han strove; sydan droo
h fra stenloked ha war ett lyt
;ed gat i bergod; hwar ut u dioft
ullen smaug eing miör all & som
han war ut komen stod h hia Virg:
so som stor madur vryste; tad vnd
radest Virg: ad so stor ande skilldi
komast i iafnlyted gat & mætti
tad vndrast og storlega ad so stor
som mi synest tu vinter ad kom
ast i Jafnlitla smugu, dioftell: m:
tad gat og vel giört. Virg: m: eg set
vnder han betta slut sem og a i minne
tigni ad tu getur tad ekki. dioft: m
eg vil syna hier tad. & i tui hliop
dioftellen i smuguna aftur. tok hey
;vdo Virg: aftur loked f'yrated
bo vard dioftellen ad vera tar Inn
luktur & kunni alldrei ut ad komast
tar kallade dioftellen akafliga Virg:
hvad hefdur tu giört ad tu hefdur
svikid mig. Virg. m: verdu tar Inn
luktur til efsta tyma. ha greina
;de dioftellen akafliga. En tad
i fra vard Virg vtlærd i tre heorta
kunst

Moder

Moder Virg: tök nú miög ad Elld-
ast so hún kunne þar ecke. stalst þorsteg
inn ad Viltu. þui sende hún bod til
Toletten. og lët seigia synum syne ad
han kiæme sem snöggvast aa hennar fund
og Radstaffende allu synu Erfdagods
þess sem han atte. bæde i stadnum
Rom: og þar i kringum. Sende madurinn
kom nu til Toletten og fan Virgi:
i synum skóla, voru þar ok margar
stórherrar komner aff ymsum londu.
ad læra allra handa mentir og
Vysdom aff Virg: þui han vissi
meir en aller adrer. og var Vt
lærdur i öllum konstum og Vysdóme
Virg: medtok vel sende boda sinnar
modúr. og spurde han tydenda. ep
sagde honum hvad hvorsu Keis: hefd-
de tekid Vnder sig allar hans eig-
ner. sinnum giort snauda og lata
tapa alla han frændúr, hvar
aff Virg: hryggdest mest þess vegna
ad hans moder var ökyt ordinn.
en so hafde hún hialpad honum
vpp i kögúr tímúr um gialld,
og adra naudsynlega hlute. sem
han med þurfte.

Virgil

Virgilius Var nu noekra stund til
Skolenn medan hann Radslagade hú-
ern hann mætte yfirkomast aptur
Syna fóðurleifd. og Erfda goss. og
sem hann haffde nu Radslagad sy-
num skóla og odru þui hann haffde.
Reyste hann til Rom med morgu
klerkum og miklu koru neiti. hann
fann nu syna modur og Vine. og tóku
þeir hann all' vel. So mikst hans moder
fra Virg: var nu komen i staden
Rom var honum sómeliga Tekid:
Tiest synum Ratækum frændu og vin-
um hans Rykri frændur oltudu
hann litlu. og fulltuist aft hatre
og kriedo. og ey villdu ke matar-
neita med honum. Virg: gaff
Synum Vinum sem ad stod hoffdu
veitt hans moder storar og kostulig
ar gaffuer. bædi i Gulle og Silfur
vopnum og klædum. og odrum gripum
hann giorde syna nagrana strags
ad synum Vinum. So var Virgil:
langan tyma hia sinne modur.
þar til ein Sidar annar Keis: kom.
þa urdu aller i Rykinu samanad
koma. og tiggia syn volld og lena
Tiest hinn nyia Keisara

þar

þar kom og Virg: og bar sitt mal
fyrer Keis: um sitt Erfdagoß, og bad
jnnelega ad hann mætte sitt afftur
fä. Keis: sagdist vera oradinn i
þessare sök og kuadst ecke vera ein
slyter þar um ad urskurda. Hann
geck nu til Radslags. vid þa sem vo
offundarmen Virg: En þeir sogdu
ad innum Keis: bære ecke ad styggia
syna vine sem honum kiære ad hia
þeim um gialld. þa nockud bæge vid
og sogdu ad Virg: mætte fara
afftur til syns skola og hallda sig
þar. Þa sagde Keis: vid Virgili:
med øngum möte kann eg ad lata
þig nä þinne girnd. um sitt Erfd
da goss. en þu effter klagar, kan
skie þu viler lata so standa eitt
är edur tuo, og lata þa sia hvad
i skierst. Virg: var ecke vel til
fridz, med þad. og for þeg(a)r i stad
ad hann skillde synu afftur nä.
Sydan geck hann heimleidis i sitt
hus. Hann samansafnade ollu
synum vinum og giorde þeir þar
sam bustad i stadnum Rom. og
hiellt þa vel ad mat og driek.

Endt

Allt til Juli manadar. þa kornid
á ökrunum var fullvaxed þa liet
Virg: taka med valldi alla avexte
Akranna, og safna heim til sin. og liet
lesa þa alla i sinum lostum, og lostu
lum. og med soddan moti liet h. syna
ovinr undan sier lata. so hans mot
stodu men fengu ecke eirn pening aff
ollum avextum Akranna. þui ollu
hiellt Virg: ad [illegible] fyrer
synum ovinum   Þa Saman
safnudust aller ovinir Virg: og hu
tu þui ad fanga Virg: en brenna
hans hus og garda eigner og
audæfi med Elldi. En lata de
yja Vir: og sem þeir hofdu ollu
sinum stirk ad sier komed, voru þr
so miklugir ad þeir fiunu keis: ut
ad drifa.   Þa sem tyma vu
tolff Radherrar i Rom. sem aller
heimugir var undir gefnir. en oll
þra vyrding og um domur stod so i
keis: vallde. So fregia menn Virg:
hvort vered eirn af þeim tolff
Radherrum. allt og ädur villdu
þeir so lata han deida. Virg: vis
se nu fyrer allt þra Radslag. og
fyrer ollum, og liet þui lesa stirk
lega ollum Inngongum og lostum A

Synum

dyrunum kostulum so ingen kune kar
in ad komast, fyrer utan hans vilia
og leyfe. Segar Virg: Osomer
komu nu han ad sigra og ytter boga
sia feir ad alla vart lost og lokad
og kunu nu Engvan veg In ad
komast, feir undrudust mioq og
sogdu ëgen a milli, Þier kunu ei
med neitt slag vorr ovin ad sigra
og ytterboga. Virg. m: ka til
feirra, fier viliod taka nett med
vallde og ofbryke. Eu vited dygvÿst
ad Ë modan eg er lifs. skúlu
fier ekke einum skilding naaf
ydar Intekt. ë medan kier hallda
ad mijnu Erfda gosse, Þ seyged ad
mijn tref: ad Jeg fyrer bode honum
neinn undandratt ad halda a mijnu
gosse, Eu hvorke acta og ydar mo-
hans motstodu, meir en grass strá
og fa eg hess tyma mun eg slitta
min liet, bæde a ydar og lyka a
honum, og ad sosu vel toludu geck
Virg: aftur i shyn herberge m
sijnum svenondum og epinu. hvar
nu vóru nog kyker og micklig
ordner. Þ hafdu nu nog ad halldæ

Þram

En ovinar Virg: foru med skom
og myrkum heim aptur, og vissu nu
eingin Råd hvad þeir skilldu til
giora, þeir geingu nu fyrer keis:
og klöguðu kastlega yfer Virg:
og sögdu hvad hann hefdi talad u[m]
keis: og þad hann mundi lytid ed[a]
ecki asta hans magt, edur vill
de. þa keis: heyrdi þad, vard han
ofsa reidur og m: än dvalar
vil eg alla hans bustade forrida
og hans kastala med ellde brenna
en han deyia med sinu hadugleg
asta dauda, og i þui baud keis:
ollum sinum her ad vopnast og byrla
ladt skringilega allt inne briota
og forrada, hvad sem þeir giortu, af
eignum Virg: þeir giördu nu sem
keis: hafdi bodid. þegar Virg: sa
nu keis: folk koma ad sinum kast
ala, giordi hann strax ad læsa
loptinum og dyrunum sem fyrir en let
fram hlaupa vatn mikid hat
til vid herbed keis: so þad kunni
hvorke fram ne aptur ad koma
Virg: kalladi þa til keis: og m:
heyra keis: med sugum diettr

Hallda

halldi fier mynu Brwdagsöfer
og betre ydur meir ad Elska mig
en hata. þui eg kan meiri gagn ad
giora ydur helldur en allt ydr folk
Keis: m: þi eit eign illur skalkur
vorrir su komen vnder mijnar hend²
skilldi eg lata deyia þig. Virg. m:
firir munnd Rodda þessa, en vitid
þo fyrir vist, ad eg mun syna ydur
nockra hirting Adur en þier þad
hönd yfer mier. En ydur betst mer
ad Elska mig en hata, þui eg er ein
aff ydar nafrendum, so hallde þid
mine födur leifd. og affsekted mig
þar offan a allt til dauda
Effter þad geck Virg. burt og list
til bua margar dyr metar gedsl²
og Ilmande Rietter, og millum Mursins
og Keis: folks, og lagde allan Reik
in og skyndt folked, Vignen kan se
ta daum, sem stod aff þeim sætu
Riettum. þetta giorde Keis. folke
storan ordum, en þo voru þeir so um
giefter aff Vacknemi ad þeir kunu
hvorgi ad komast og Vissu mi ecke
hvad þeir skilldu Vrrada
þad bar til og einum deigi þa
Keis: la med allan sin her, þ: kastalann

ad til

Jad til hans kom einn Meistari,
sem Vtlærdur var i hvorri kunst,
han kom so mikled til vegar, ad keis:
folk. komst en allrar motstodu
og hindrunar Vppa kastalann far
Virg: var, en, en allt folked i kast
alanum fiell i so diupan og fastan
suefn, ad ongum gat sier Vpp
halded og naumast Virg: sialfur
han vard miog ofta sleigen, og
visse ecke hvad nu skyllde til rads
taka. En keis: folk dreymde vel godt
i kastalan. Virg: la aldrei a
sin sængur stock. og hiellt a sinne
kunnattu bok. en gat so valla
halded sier Vppe. fyrir suefne.
han skellde nu bokinne og for
-um hyder eina bæring. hvoria
han las. Og er han hafde nu sæ
ingina Vtlesad. bar so til ad keis:
folk vard allt bla fast. bædi a
hondum og fotum. sumer af fol
kinu voru i stigunum sumer vo
komner Vpp a Muren sem hofdu
annan fotinn i stiganum. en annan
a murnum keis: var og sialfur
Vppkominn. en allir voru fyr fast
sem steirn, og iafnvel keis: sialfur:
vesse nu keis: ecke hvad vr skyllde rada
oc spurde

Og spurdi sin Meistara hvad nu
skielldi til giöra. og bad hann nu nä
ta sinar konstar. þar uppa gat
Meistarenn önguu ansvad. Virg: kall
adi til Meistarans, og bad hann neita
sinar kunnattu, en hann sagdi og svar
adi önguu, og med þessu möte hellt
Virg. keis: þeim med ollu synu fol
ki allt til midvar nættur. Sagdi
Virg: til keis: og M: Herra keis: ecki
hæfer ydur ad sitia hier, og valta
mynar uppgöngur, keis: M. hialpa
mier aff þessare frautar fiänngu
Jeg skal skicka hier allt sett atth:
ugnen vil eg gefa þier Nægd ord
gefta. og allt hvad þu girnist. skal
eg gioranna gióra, Virg: M. bad
mier þa þig. ad frya mig fra
offrijki mina motstodu manna
hier i Rom. Ja sagdi keis: Jeg sver
vid myna Corönu ad Jeg skal
hallda vid þig vinattu og trufeste
~~Effter~~ þad opnadi Virg: allar
læsingar, a Castalanum og leiddi Vir:
~~keis:~~ og allt hans folk i kastal
ann med mikille virding sit
iandi þyrer þa. ueglögt bord

Halld

halld med hinum beztu Rettu
z dyrmætum dryckium, Einnen sa
Keis: þar nægd audæfa, bædi i gu
lle og Silfri. z ödrum gripum, allt
hafdi Keis: fingid betre vidtokur
hvar sem hann hafdi komed, ed^r far
ed. Virg: gaf Keis: storar z kost
legar gäfur, og ollu folkenu Keis:
gaf Virg: nockrar giafir hæfi-
effter sinn tign. sem honum þotti best
sæma, og effter þad tök Keis: og
allt hans folk virdulegt ordlof
af Virg: ad ferdast heim i sitt hus
og sem Keis: var heim komenn. skickadi
hann Virg: effter allar synar eignir
bædi kastala og lausfer: og giordi hn
so sin yppasta Vin. z Radherra.

Nockrum tyma effter þetta
elskadi Virg: eina miog fryda og
dæilega Jomfru, sem var af einum
Rykustu ættum, sem Voru i stadnum
Röm, þar til brukadi hann syna töff
ra kunst. En sem Jomfruin visse
þetta, hugsadi hun um fyrer ser
hvornenn hun mætte. i einhvern sv
ikia hann. so hun giæti fra honum
komest. og sem Virg: leitadi hen
for hun lengst undan. z let sem hun

Atti

Vart sad huret i mött slagit
en vin syden hiet hon ad samti-
ckast hang vilia ȝ sager Virgili
skulle til syn koma i sin kastala
hwar ed var i enn miög hafde tornt.
fra allt folk varit i hustome, ȝ skull
ed hon lata ena korff offan syga
vr tornenn i hwilka Virg: skulle
sig sittia, og so skulle Jonfruen fra
lofft draga han vpp i tornen, til syn.
Virg: vard gladur vid sollen. ȝ som
tymen var tilsatter ad Virg: skulle
koma i tornen let Jonfruen korffena
offan syga, Virg: sattist nu i korff
ena, som Jonfruen hafdur skickad
?! Hon hafde hia sitt i lemt tvo
strydz men, hworer korffena skullú
vppdraga, og som the allt hitt
vm tyn sat vnder ylegg tornsens
lett hon binda strengen som i
korffena var, so fast, ad Virg:
hiel sar ȝ kunne hworgi ad koma
aff. sa kallade Jonfruen offan
ȝ m: Meistare nu sitta huckn og
wallega vtlucken, frej a nigen
er kaupdagar, ȝ skal hu nu sta
Domher

Rom hier kiemur ad þu bang þu
i kortlunt og þar allt mega all
;er sia þin skalkara skap, þar þu
hugdist ad smana mig. Og en sag
;dt hun so; þu galldra madur skalk
;ur og bofti. þar skalltu hanga
og med þad for hun i turnen og
lyfti so glugganum, so hieck Vir:
þar til anars dags, so aller i stad
num Röm vissu þad. Virg. gram
;dist þad mioc, og hugsaladi hvorn
firunt om dvalar ad lata Virg:
laucsan, hvad hun og giordi fyrir
þess ord Virg: vard en reidur
og for þegar ad hann skilldi ta
4. var smanar sinnar skams tyma
hefna. Eftir þad geck hann
i sitt hus og tok sina kunnattu
bok og las þar i nockra stund
þa bar so vid ad allur Elldurinn
i Stadnum Rom, utslocknadi
so þar var ingenn Elldur J
ollum stadnum, og Enginn madur
kunni med nockru modalo Elld
inum ad nä, og þad varadi
heilan dag. ad Stadnum Rom

var fyr

vor fyrer utan Elld, vndum
tekinum hier Virg: far ö nogge
legur Elldur. en engum mad ur
firek hönum far hvorki til gratt
ur mis Laungs. Klef: z alla
hans Radherra Undradi folta
skerlega ad allur Elldr in i stad
num var utslokten, sem folki
lykast ad Virg: mundi su valda
thui sendi Klef. effter honum,
og bad hann um god rad, so Elld
urin kiæmi afftur ad fast. Virg: m
eff thier vilid Elldin fa, sa giorid
einn storan pall, mitt a torginu,
sydan skulu thier taka sa Jomfru
sem mig hæddi i firra dag. z mig
let hanga thar i korffinu. z set
id hana nackta a pallin, enginn
klædi skulu thier lata a hene vor
utan allenna skirtuna, og hvor sem
Elldin will hafftia skal koma thang
ad z taka Elldin millo lærana a
Jomfrune. En fyrer ecki annad
medal skal Elldurin fast. z ecki
skal hann koffstur ne gefftin edda
[illegible]

ödrum vt i fra. helldur skal hu
Madur sialfur hangad koma fra El
lldinn giarnest. og sækia hann so. Etta
kollt kuk: og olla hans Rádt mikil
vandrædi. so Urdu þeir ad lata
so vera. sem Virg: hafdi fyrer
skipad. So var pallurinn til buin
og Jomfruen Vppa sett. j turnet ski
rtunar. og komu so hangad aller
Borgar menn ad sækia Elldinn. Sumer
komu med kierte. Sumer med blys
Sumer med lunta, Sumer med torff
og halm, og annad þad sem Elldsi
ent var. og urdu aller ad stynga
þessu millum læranna a Jomfrunne
þetta stod yfer i heila þria daga
og med þessu moti fieckst Elldur
inn en ecke odru vijse. Effter þa
þria daga, var Jomfruen afftur
heim flutt i sinn turn, og var hun
ni skamlega lyst, og mjog illa
til Reika. þetta nu þottest Virg.
hafa næigelega hefnt sinar svi
virdingar. Effter þetta var
Virg: ecke lengur og efftur han
Signadest. Kings Rad herra bottur

Finis

Einu sinni sögdu Virg: vid keis:
ad hann skyllde giöra eina undarlega
Holl, hver kostadi, og sem Hollen var
oll albúenn ladde hann keis: i fyrsta
horn Hallarinnar, þa heyrdest allt
það sem skrafad var i þeim eina
fiordunge stadarins Rom. Sydan
ladde hann keis: i það annad hornid
Hallarinnar, þa heyrdest allt þ sem
talad var i þeim ödrum fiordunge
stadarins. Sijn var þa keis kom
i það þridia og fiorda horn Hallarinnar
med þessum möte heyrde keis: hvort eint
aptta ord sem talad var i öllu stad
num, og ingenn gat so lagt talad ad
það heyrdest ecke allt saman, þa
menn voru i þessare hollu.

Enn ytra það þeir Romverjar
ske mættu liffa i fride og nädum
og vera ugglauser fyrer sinum
ovinum og ad þeir land stader
og hierod sem under þeirra vall
de voru mættu vid makt halld
ast, og ecki briotast undan þeirra
stiornann þa bad keis: Virgilium

Hoff

Ad vppa finna þad Rꝍd og medal
so þeir Römverskir mætti vita ef
nockurt land Herad edur stadur vil
lde giora vppreisn þeim amote, vpa
þad þeir Romverskir mætti þa þ(ess)
helldur med sinne makt nidur ad
dempa og vnder sitt valld ad briota
Virg: kuadst þess albüinn. Med þ(vi) geck
hann vppa Capitolium þar vor Rad
husid þeirra Romverskra, hann giordi þ(ar)
fagurt og kostulegt verk, Vthoggna Bi
læta af fögrum Marmara giort og til
buid, þad kalladi hann Varndar Gud
þeirra Römverskra, þessi bylæti stodu
Kiett i hring. og voru giord epter
Afgudum huers lands, edur Stadar
sem lꝍ vnder valld þeirra Romverja
og huert Bylæti hafdi eina Kopar
biollu, i hendinne, en j midium hringnum
stód afgudinn (edur Varndar guden)
þeirra Römverskra, Nær sem nockur lands
partur edur Stadur villdi briotast vn
dan þeim þa Snere strax Afguden
þess Lands edur stadar bakinu vid af
gudinum þeirra Romverja og hringdi
Biollunni, sem hann hafdi i hendinne
so lenge þar til þeir Romversku
Herrar heyrdu þad. Z sem þer hafid
Heyrt

Hvor afguðinn það var, sem bæk-
inn hét, við hverra afguði, þa vis-
su þeir strax hvert land eður Staður
það var, sem móti þeim villdi sig setia
þa tilbuggu þeir sitt stryds folk z með
nu hvecker þessa synna óvini og brutu
þa Under sig með valldi. Þetta
brúkuðu þeir i Charthago hvorir
að voru Jafnlegir striddar men og
óvinir hverra Romveria, þui ser þottust
hafa mætt þungum álögum og miklu
stryði, af þeim Romverium, um lang
an tyma þeir fundu þeir þessa sitt
Ráð, so þetta verk mætti forridast
og niður brotast, þeir sendu út af
Staðnum Charthago þria men tu
so með lönd, og fengu þeim þessa giallde
bæði i gulle og silfri, þessir þrijr
men gáfu sig út fyrir bagnara og
spaman, og drauma spekinga, með það
komu þeir i Staðin Rom og um nott
ina giengu þeir Under fiallið Ca
pitolium, og grofu þar niður diupt
diupt i Jorðina sinn storan pott
fullan af gialldi, Eptir það giengu
þeir að þeirra bryggiu sem la ýtter
Fliotið Tibris, hvort að renner igiegn
num midian Staðin Rom, nockrar

Umalinnar

Og slepptu i Vochtud nockrum Sma
tunnum, hvoriar ed voru fullar med
giallpeninga. Sydan geingu þeir til
Svefns. Ad morgne geingu þeir f. Rad
ed og sögdu, Eruverduger Herrar
oß dreimde i nott, ad oss þotte under
fiallenu Capitolium vera dulld i Jord
inna ein stór pottur fullur med gialld
Vilie þier unna oss ad lata grafa þar
til, þad þiggium vier giarnan, og ef oss
rænist sem oss hefdur dreimt, þa vilium
vier unna ydur giallsins, Herrarner
van þeckt þad, og tilskickudu Erfidis
menn, ad grafa þar til sem draum
mennerner sögdu fyrer, og sem þeir
höfdu grafid um stund, fundu þeir pott
inn fullann af gialldi, draummennerner
skenktu þad Radherrunum en þeir glöddust
vid þetta miog. og hielldu þessa
drauma menn i mikille virdingu.
Nockrum tyma þar epter geingu draum
mennerner aptur fyrer Radid og sögdu
Eruverduger Herrar þier hafid
haft oss i heidre og virdingu þeckt
vier ydur giarnan, og ef þier vilid
unna oss en þeirrar virdingar ad þey
ra hvad oss hefur dreimt er oss en
meyra þægd. og vilium vier ecke

frelsum

þui lÿkum Velgiörningum Þorgleima
Herrarner sögdu huad hefdur ydur
dreimt, þeir sögdu, oss þotte i botne Eli
elfsins Tibris vera Nockrar smálhunur
kullar edr gullpeningu, Herrarner so
gdu, þier hafed leidt ad oss, so synest
Þared og forvitnest um so miked sem þier
þiggid, Vid þetta gladdust draummenner
og fengu þier bæde men og báta, z let
udu ryda um fliotz botnenn, þar til þeir
um syder fundu tunurnar, hveriar allar
þeir skinktu Rad herronum, en þeir gafu
draum monnunum epter störar gafur
og hefdu þa i en meyre Virdingu en þier
En ad sydustu So þeir draummen
giortu dram komed sym afarmr, gengu
þeir eina sinn en til Herrana og sögdu
Veru samer Herrar oss hefdur en nu
dreimt ad oss þotte Kiste vnder Räd
husenu, þar verndar gudin þeirra Rom
verska stendur, vera þolst thunur
Bulls, og sem þier hafed sed vort
gagn og vpphafded oss til virdingar
so vilium vier og sia ydar og Rad
arins gagn, þocknest ydur so þa til
selied erfidis mun og graftara ad
fram kuæma þetta, vier vilium z
giora vort besta til, z vir kunnum z
gefum þetta
Herrann

þetta meinti Herrarner allt satt
vera, sem draum mennerner sögdu, og til
þessu erfidets men og grafarar, þeir gröf-
nu ofann allt [illegible]. draum mennerner se
ordu sig eg ecki til þessa verks. Og
sem þeim þotte ongvo gagn grafared vn
der grundvollen hussins þa stalust þeir
draum menn a burtu, um eina nott, so
ingenn vissi hvad af þeim vard, en
ad morgne hrall allt Radhused, z oll
bygginn nidur i grunn, og brotnadi þad
oll i sundur, og so onyttest allt þetta
fagra verk Virg: þa ed þyckti sätt
Radherrarner, ad þeir voru svikner
og a tálar dregner, þeir leitudu draum
mannanna og fundu þa hvergi. þadan
i fra hofdu þeir Romverskir ecki so
mikla lucku sem þeir hofdu adur haft.

Þegar Virgilius hafde sitt ad
setur hia Keis: i Rom, þa voru i stad
num marger þiofar, mordingiar og
Rans menn, hverir Rændu og stalu,
og giordu margar ohæfur, hvar af
margslags klogun kom fyrer Keis:
Hann bad nu ~~Keis:~~ Virg: um god Rad
so þesser þiofar og mordingiar yrdu
straffader. Virg sagde Herra Keis:
þier skulud lata smyda eirn kopar hest
og honum skal sitia eirn kopar madur

Han

Hann skal hafa i hendinne eirn Jarn
spang. og þessum hest skulu þeir lata hat
ia fyrer Radhus dirnar, Sydann skulu
þeir lata vthropa, um allann stadinn, ad
eingenn skule vera a Strætum a kuolld
inn, epter tyunda stund, og latid þa hey
ngia stadar klucknne, sem er i Radhusinu
en finst þa nockur a strætunum, epter
þa tyundu stund, skal missa sitt hofud.
Þetta stranga bod Keis: aeltudu eckj
þiofarner, ne mordingiarner, helldr
sleppu þeir aptur og fram um strætin,
og fromdu sin vonds stórf, Enn a kuoll
did þa hryngt var, klucknne, hliop
kopar hesturenn fra Radhusinu, en kop
ar ~~hesturenn~~ madurenn bardi og lamde med
Jarnspenginum sem hann hafdi i hend
inne, huern þann sem fyrer vard. Þann
Morguninn lau meir en tuo hundrud,
dauder a strætunum, þetta sau ad
ver bæarar og skalkar sem i stadn
um voru, og letudu rada hier
a móte, þeir smydudu sier stiga ad
Brunnum og hofdu a endunum Jarn
króka, og sem þeir heyrdu kopar
mannenn rida, um strætenn, kostudu
þeir Jarnkrokunum vpp i husglugg
ana

arna, og hlupu so upp Snæris stigana,
med þad komust þeir undan, og fromdu
samt sin Räng, starf og Fiolmæli, og nu
kom en meire klogun fyrer keis. en ódur
keis leitadi en Rads til Virg: en hann
sagde lated ser upp tuo kopar hunda
og setia þa hia husthrunum, og lated ut
gröpa ad ingenn gainge aptur synu husdir
um, a kvolldin, sem ad lyfter vill hallda
ecki actudu skal þarnæst setta bod, hell
dur hielldu þeir samt synum vanda,
og sem hringt var, og kopar madurinn
reid a stad, þa hlupu og hundarner med,
og sem þiofarner villdu klampa synar
snæris stiga epter synu vanda, þa hlu
pu hundarner upp stigana epter þeim, og
kipptu þa og bitu til heliar, þui hundar
ner voru minkarir en þiofuren, þetta
kiktt barst um allan staden, og kordt
ingenn ad kama meir a strætinum
og so frygadest stadurenn fra þessum
mordingium og Räns, og so urdu þeir
nidur fackter og kuyngader

Til Gagns og Nitseme Almuga
folkinu i Rom, þa giordt Virg: eirn
storan og hafdan Spylara þann stod
vid þa bryggiu sem geck fra hans
kastala, keisar kastala og Spylarer a
kirkiu i Stadnum Rom. Uppa sier

Spylara

pÿlara giørde Virg: Eirn Storann z
mikinn Lampa, allann af gagnskiæru
glasi, sem allt iafnnt var brennande, en
alldri aatslocknade nie furrade, z þesse
lampe lÿsti yfer allann stadinn Röm,
frá einu horne stadarins til annars, z
þar var ecke so þraungt stræte edur
gata i stadnum, ad menn sæe ecki so klär
boga allt i kryngum sig, lyka sem þar
hefdu tuo brennande lios, en uppa Mür
num kryngum kastalann sette hann einn
kopar mann, mikinn og storann, sa hiellt a
einum handboga, af hrennum Metalle
giørdann, þesse madur band sig so til sem
villde hann skiota i glas lampann.

Thad bar til einu sinne ad Nockur
Borgara dotter gieck uppa Mürenn til
forlistingar, þar geingu ad þessum kopar
mann, og sa hann hiellt a boganum, og
band sig til ad skiota lampann, og
syndest henni hann sua brosande. þa gieck
hun aft heim til hans og mællti, hvar
fyrer villtu ecke skiota, aft hinn boga
hvad hendrar þig þar fra. og i þui
spratti hun fyngre sinum ad boganum
so pylann floug aft bogastrenginum
i lampann

So hann

so hann datt nidur og brotnadi. Enn
þad var meir ad forundra, ad þesse
Jomfru hellt vatninu, einnenn þær adrar
Borgar dætur sem med henne voru, vid
du ecki ad þessu, þui þær sau ad
þesse kopar madur sette a hennar
kóis, og vard alldrei meir aptur sed
þadan i frá. Enn Virg: slöckte vid
aptur Lampann, og brann hann so til sem
hann var ádur. og vard hann brennandi
efter dauda Virg: i 300 Ar

Stor Undur og furduverk
giorde Virg: um sýna tyd. þa medal an
ara giorde hann eirn fagrann og for
kostulegann lystgard. a bak til vid
sinn kastala, og i þessum lystgarde plant
ade hann allra handa lystleg Alldin
Trie sem baru margslags ávexti,
þar vid og so allra handa fagrar
Jurter, ilmandi gros og lysteleg Blo
mstur, sem ætýd voru fullvaxen
en alldrei folnudu, midt i þessum
garde stod eirn fagur brunnur, i hv
var so fagurt klart og lystelegt
vatn, sem nockurn tyma hefur
sed verid, þesse lystgardur

var

Far og prÿddur med margslags fuglu(m)
sem sátu á Triänum, og sungu miøg lifti-
lega. Far var og Jtem ad margslags
dyrum, skamt fra Brunnunum giørdi
han eina Tiørn, hvar ad hafdi sÿna
uppräs ur kyrgrindum brunn, og lägu
ur honum steinur nidur under Jordena
med mikille konst tilbuid, i þessare
Tiørn vóru Jtem under margslags fiska
Än i kringum Tiornena vóru allra han-
da lystelig gros, og ylmande plantanar
sem miøg fagrar vóru, þesse lystigardur
var med øngum umgirtur, Stäin all
inaefta med lodsteinum sialfum, so kunni
ingenn i han ad komast, fyrer utan
leifdt Virg: Han giørdi eirn dúp-
an Brunn edur kiallara i þessum gardi
og þar hafdi han mikid af sÿnum
bestu fiarsiodum og dyrgripum, fyrer
framan dirnar á þessum Brunni lét
han standa tuo kopar men miøg stór
þeir hofdu tuo hamra i hendi sinni, og
bordu þeir ofdan á eina ognarlega stó-
ra koparhellu, þesser hamrar giørdu so
mikid hliod ad allar skepnur fludu
fra þeim sem þeim komu; og aller þeir
dóu dauda af þeim sem þangad nälæga-
þessir

þesser koparmen vordu strax stodu Virg
so ringum forvitnadest um þa. og med þess
moti vardt han synar frægerdstur

Eitt Bylæte giörde Virg: miog
hatt og stort, þad sast yr ollu dirum
og gluggum a ollu husum, sem voru i
Stadnum Rom, þessu bylæte fylgde su Natt
ura, ad hvor kvn madur sem þad sa
misti alla syna girnd og Nattúru til
kallmannsins, þetta bylæte var giört af
Marmara, yfer þessu gramdest kven
folkenu i stadnum, og atoldu miog Virg
kvinnu, þvi hennar vegna var bylæted gjort
Virg: kvinna lofade ad so mættu til veg
ad bylæted yrde vt af fellt, Hun
hafdi stora adgiætne a synum manni
Virg: hvar hann fært edr gengt. og
eitt sin þa Virg: var ecki heima
vid sin kastala, hlióp hun vt, og bratt
um koll bylætenu, þa fiek kvenfolk
id aftur syna girnd til kallmanna.
Og sem Virg: kom heim, sa hann Bylæted
dottid han vndradest þetta næsta miog
og for þegar til ad hann skillde fa ad
vita hver bylæted hefdi fellt, han
reiste nu bylæted upp aftur, þa for
allt a somu leid og adur fyrst kven
folkenu i stadnum, þa komu allar
konurnar aftur til kvinnu Virg:

Og sögdu

Og sagdi hun, nu være verr en adur
fyrer hun, og bad hana fa rad thil
ad bylæted yrdi vt aft kallt, hun lofd
adi thui, Virg: villdi nu vita hvor by
læted hefdi kallt, og la i einum lindu,
so ad hans kona vissi thad ecki, hun sa
nu ad nockrar konur voru ad kratta u
bylæted vid hans kunu, Hun skreipur
nu ad bylætinu og hrynder thui koll,
kallar sier Virg: thar han la i lindum
og skreipur ad sinn kunu, og kastar
hun [illegible] ofan a bylæted og mællti
[illegible] særdu aftendt fu hora
Jeg [illegible] ad giora sier thetta til goda
en jeg skal ecki mæda mig sier med
leingur, helldur skal eg lata kunu
folked hafa sin vilia, eftir thad tok
Virg: ad hata syna konu.

Oftlega heyrde Virg
sagt fra dottur Soldans kgs
i Babilon, hvorsu hun var frygd
og fögur asyndum, thess vegna lagdi
han allan hug a ad na hene, en hafd
et so alldrei sied hana a sine æfi.
og so mikid giordi han med sine konst
ad han for til Babilon og liet hana
som fickast sin vilia, og einu sinne

sagdi

sagdt hun vid hann, ad hun villdi fr
dast medur honum, i sitt land so hun
mætti vita hvada madur h vært
og hurlykta bustadr han hefdi, Vir
hiet henni þui, og sagdi hun ydur
morg lond og plass ydur ad segd
ast, tiernu fleir hoff og morg Vatzfoll
Hann tok nu Jomfruna i kong seir, og
leid so loft upp, og kom sydan i Rom,
han adgiæbti hana so ad hun taladi
vid øngvan mann, utan Virg: alltina
Hann tyndi henni sinar fagrar haller
og sin listgard, og allar synar fuhird
flur, hann band henne til rignar at
synu andgysdum hvad sem hun villdi
girnast, en hun girntist ecki þui hun
sagdist nog hafda ad odru k hte
Virg: hellt henne i synu listgardi
so lenge sem honum syndist.
En sem Soldan saknadi sinar dott
var han miøg hriggur, og liet leita
ngvrt og higvrt. og fann hana hvergi
Og sem Soldans dotter hafdi ann
langann tyma verid hia Virg: J
hans listgardi, þui girntist hun
aftur ad reisa i sitt Land

Virg: tok Hana i Fang sin, og leid
i Lofft vpp, og flutte Hana i sitt Land
atter, og leit Hana i sitt Vatsfaders
Borgh, han bytbaladt Hana godimun
og for so atter til Roms, Eñ sin Dag
var i Bygarde Soldan huad ordet mu-
nde hafva aff hans Dotter, og I
hui kom ein aff Herbergs Sveinum
Jomfruenar, og sagde Soldan at
hans Dotter vart i Borgen och
Baggsta, han bygdar nu vid og gek
sleotlega i Herbergid sinar Dotter
han fagnar hene vel, og spir haar
hun hafdt verit, og huernen hun
vart atter komen, Hun m: Ein
mog Spegelager Mader kom til mijn
og flutte mig igiegnum Lofft og vinda
i Vitt obmagt Land, han synde
mer fagrar Haller, margar ha-
hirdslur, og eirn prydelegan lyft
gard, en onguan Man sa og far
og vid onguan taladt og var
vid han allina, Eñ ecke vis
da og huad han mi Landed het
Soldan sagde, Ossa so ber Vid

Ad Han

Ad hann kom hier fra spurdi hann
ad hvørt og spurdi mier nockud af
hvorsttum þess lands. so og kunni
fair [illegible] ad rada hvada land
þetta er hun lostbadt þui.
Ekomin var ~~[illegible]~~ kom Virg til
Blalands Jomfruen tok hun vel
og var fegar [illegible] buin med hun
ad ferdast. hun for med honum [illegible]
sinu land og fie. og hellt hann
so leinilega sier sem hennar
tacknadist. og sem hun villdi burt
ferdast. tok hun med sier nockrar
Akur [illegible]. og adrar Jurter. og sem
hun var heim komen, syndi hun syn
um fodur þessa [illegible]. hann M.
þetta land minn vera Italia sem
er nærri Franka Ryke. og var min
da modur [illegible] sem sig [illegible] so
fraleiga burt fl[illegible]
Einu sinne talade Soldan vid
Synu dottur og mællti. [illegible] so
kan til ad bera ad sa madur kom

Thil sin

til sijn, sem vænir er hia hier ad
hugla, þa gef honum svefn dreck, sem
eg þer seigi adur en hann sofnar.
En af honum skalltu ecki drecka
og þa hann er sofnadur komi þa
og seig mier þad, so eg mege sem
ga hann, og vita so hvor madur
sottra er, Jomfruin giordi so sem
hennar fader hafdi fyrer skipad
og so vard virdt: Kongurinn, og for
varadur til annars dags. Um
Morguninn var hann leiddur fyrer
Boldvin og alla hans Radherra
Jonfruin var og leidd i hollina
og sem Boldvin sa nu sinn mann
sem hans dottur hafdi so skiælga
burtt flutt. Vissi so ecki ad
hellder hvad hann hiet, þa M.
Boldvin. Nu ertu makliga at
leidrinn sem skalltu, þui þu hefd
ur minne dottur skiælega burt
stolid, og fram kominn sem Villa
med honum, og smánad honum og mig
þess vegna skalltu hinum smánar
legasta dauda deydur verda

Og er

Og er dottra för Rikets Vpfostr-
dur aff oss vtgifwen. Virg: Mötti
Herra Soldan Med ingen Rikets
Oridt fför mig, hui hoffde og vil
iad so gierna, ha skilldu ffier alldr
i Hafda sed ydar dottrer offtur
Bedrad mig nu lanssom. og latid mig
trodast i mitt land, ä skal og alldri
onada ydar dottrer mi ydra
ffess er ingen fostar: Soldan. hedd
är skallten stroff ffrim Hadugleyasta
danda Oridder verda. En som Jom
Lären hoyrde fottra. kleop hon vpp
med miklu opt ä möltte. Ett sad
er ydar alwara ad lata orda ffrun
man ha vil eg ä med honu dridd gida
ha sagdt Soldan Er fottra so, vier
hoffdu noga frondur og dint effter
som adur sotto ku fort og dreppen
og skulu fid bade Hafda skott. Ok
tinu bade brand verda fla
Virg: hoyrde slman varstund tot
han til sinar Forme tottra kunstar
hui Soldan og ollu hans Radherr
um syndist fu mikla Elsta som
hill hia stadum Babilon Stanga
med gidt in i Soldans Holl.

So Hd

Þo ad Voldan og aller hans Herrar
vrdu ad skiemma og skunder ad snudi
um aller Hollna. En i þui dottru
oll Luter aff Virg: so han vard fer
ur Loinu, hann tok strax syna Un
astu og gek vt a eina briggiu sem
Voldan og hans Herrar syndest ligg
a yfer kastala vatn, og let hann so
i lofft upp, og i þui huarff allt vat
ned i burt. Þa sa Voldan og aller hns
Radherrar huor Virg for med sine
Vnustu, yfer huorn þeir vndrudest
aller storlega. En kunu þo ecki
meir neitt ad giora til. og so Vol.
alldrei syna dottur upp þadan, og
kom nu Virg. med sina vnustu i stad
in Röm, han vnt hene mikid og var
miog hugsiukur um hana, þui hun
var su frydasta Jomfru sem nockr
vren tyma hefdur sien verid. han
hellt hana vel og Rijkuglega þui
hun atti miklar Eigner og adel,
þui hugsadi hann ad vppbiggia eina
Stad a eirne Ey. Sem i Riomnum lai
miog vegnan og storan huorn hann
kalladi Napels, huss stadur
var Rijkur og mecktugur og hann
legabigdur

liga bigdur og var so sem an-
ad Egg smydadur. Hann bigdi sier
eirn attkantadan turn, og efst
a turninum setti hann eitt kryng-
lott Epli, og þar i kryngum slo hann
sina Jarngiörd med merkla kunst
so til bued ad ingen i ollu heimenum
gat þui lykt giört edur smydad, e-
dur sundur brotid. huert i Biordinn
setti hann sina pylu. A anan End-
an pylunnar setti hann eitt Egg
En a anann Endann Epli. og sitta
Eple er þar en i dag. Ef so nockur
hrærde Eplid sa bifadest allur stad-
urinn, En brute sad nockur sa skillde
stadurinn sockva, en þad var ómögu-
legt. og i sinum stad let Virg-
ilius glat sina hindgotta & hior
glitta. og dyrgripa. og sengad let
hann sina unustu Soldans dottur
hann gaf henni bædi stadinn & landid
i kryngum til eignar og hennar born-
um epter hana. hann villde nu rik-
uglia ringiar i stadnum. og setti
þui eirn Radherra yfir stadinn,
sa var att Spania. En Virg: for
badst til Roms, þessi stad: Napels
var mecktugur og Ryker þui hann

Lai s

La i fyrm besta Hluta fyrrer
Romverskri, hvad keis: grondest,
og ottvondadt, þui skrifte þ lang
ad, med margt folk, ad stoda
stadenn, og sem hann hafdi staden
stodad og sed. skrifadt hann til
synn Raddarra og Radherrum, ad þa
skilldi samansafna allri sinn magt
og koma til stadarins Norpels, þ
ad fordida og nidur brióta, þeir
giordu so, og sem þesse Radderr sem
staden hellt og Virg: haffdi fyrir
ydder sett, þa skyldi folked keis:
um kringia staden, lét þ þad sig
ecki neitt buga, þui hann var
bædi stolltur og klokur, og hellt
sin stad Ryturlega og sendi bod
effter Virgilio. Þa Virgili
heyrdi þetta tok hann til sinar
kunstar, og lét allt vatned kring
um staden hverfa, og fordi
so ringum aff ollu keis: folki fieck
þar einn vatnz dropa. En þeir
sem i kastalonum voru hofdu nóg
vatn. Um einan tyma sem
oss sagdadt Virg: allri sinn makt

og villde

og villde koma til Napels. Än
Keis. kunne faa ecke longe vid Makt
och halldast, ifra stadenum Napels. fyri
hans Bestar og kukkernadur sem hon
haffdde med sier, dou aff konstar. fyri
glantt Keis. med slom Kraa och Vglia
og sem hon var himlendes komen. Mo
elle Virg: honum og mellter. Herra
hvar fyrer haffde hier so fluott yff
ergiffed staden Napels. eda bru
sier nu alla vend á bunta och fara
eda hon, og um turna honum
Keis. sagde og vissi ecke hvad han
skillde segia, fyri hon vissi ad Virg
spottadi sig. fyri kend Keis sem Virg
Än Virg: kom til Napels og bet
allt folked i stadenum sueria Eid
och fara skillde ingen Romverst
ur Borgare vera intekin i stad
in hvad sem og gierdu Pegar
Virg: haffdde Eiden teked, aff
ollum Radherrum og Borgur
um stadarens kom hon til
Röms aftur, og tok allar sina
Bokur og mikin part aff
Sygnum

Eignum hans feodum og flutte
þad til Napels. En epter allt
sitt fast og laust setter hann
sijnar Frændur og vine. Og sem
hann kom til Napels Stadar
hann skola, hann lærde og ydter
hinn dertum, sem hann vijsse lærdra
ffra vera til Toletten og bad þa koma
til Napels, huad þeir og gjordu. hann
skickade þeim þar Rentu og uppheldi
aff Stadnum. En huor sem ǫm for
falla ydter gaff Skolann, hafdi ei
sitt uppheldi, og sem Virg: hafdi
forsorgad Skolann med morgu skola
pilltum og nogu tillogge. Liet hann
tilbua sitt Veglegt bad, so þeir
mætte bada sig huor sem villde,
þad er þar enn nu a þessum dogum
og er þad fegursta bad og besta sem
nockurn tijma hefur sied vered.
þar epter tilbio hann eina fagra
og kostulega Briggiu, sem nockurn
tijma hefdur sien verid, aff henne
toku menn allann Kvijdleik skipanna
sem ad Stadnum komu, og oll kaup
hondlann sem i Stadnum skiede var
framm vid þessa Briggiu

og allt.

og allt kastol og prydalegt sem
slutt vast i stadin sast a tessare
briggiu þesse stadur var so fagur
og kostuleguer Rijkur og makteguer
so ingen kanst hans lyke a koma tÿ
ma hier i nordurlondum uppi stad
num Rom. Virg. las fyrer i skol
anum offtast sialfur tessa kunst
og adrar lister, þui hann visse meir
en aller adrer. og var vysare en þr
sem hönum voru samtyda. hans hus
frú var nu daud, þess vegna gaft hn
mikid aff synum fiar siodum. klarsku
i stadnum til ad kaupa med allra
handa vysdoms bækur. Mieg ky
kuglega og veglega hiellt hann sem stod
þui hann var ordin riiki aff komu Mo
lstugafstu herrum, sem voru a hans
tyd, han villde og so hafa kod ad
hann skillde mestur halldin verda

Virgilius Biørde Synu Vme
sien Störan koppar Hoggorm, t' Roms
Han var aff soddan konst giördur
ad huer sem leit syna hond i hans
mun, þa hann sor eyn Eid. og Vært
Eidurenn Rangur, beit Ormurenn
hondina aff honum sem fyrr. En
være Eidurenn Riettur þa dro hann
syna hønd vt afftur oskaddada

kom sk:

þad skiedi einu sinne ad einn
Riddare af Lombardi hafdi sina
konu grunsama ad hun mundi hafa
sin Radz man fram hia sier. þessi
grunsemi lystadi koninn storilla og
baud sig til ad sverja Eid vid kopar
ormen i Róm. þad lystadi Riddaranum
vel og biót til búa einn vagn Radz
madurenn bio sig til med Narra bun
ade, og för med Radz koninnar syd
an kom hann i þessum Narra bun
ade medal annars folksins ad þessu
kopar orme. Virg: vissi þetta af
aff sinu kodrum. Einnen vissi hun
hyrer konunnar falskleik. þui afreid
Virg: henne medsloga ad sverja Eid
inn. en hun var þui afradarre og sleppe
fingur ad Orminum og stack sinne hende
i hans kiafft og for so Eidenn og m:
þad veit eg þeim gofga Gude
Jupiter ad Eg hefe ei meyre sam
log hafft vid Radz manen fram
hia mynum Husbonda hellldur
En vid þann gockum Narra sem
þar stendur. (þui Radz madurenn
stod þar hia henne i Narra buningnum)
Sydann dro hun ut aftur sina
hond ostaddada. Riddaranum þotte

Vænt

Vent um, og fór so heim og hafdi
alldrei synu sinnu grimsama tad‹n›
i frä, og hiellt hun vid Radzmannin
effter sem ádur. ta Virg: sa tad
vard hann gøtsta reidur, og braut
strax ta par ormenn i sundur, kvi
sa ad Ordurmin var falskur. og Mællti
Eirn ill kona er slægare i sinu illre
brelne, enn Nockur skepna önnur
med tad smydadi hann alldrei kvi
slykan orm tadann i frä

Hegar Virgilius Hafdi
nu um sina lyfdaga giört
marga undarlega gjörninga, horfdi
er hann loffad keis: ad giora ~~Eitt~~
fleyra stormerki, sem voru kessi
fyrst villdi hann bua til tad trie
sem tvisvar a ari bære Avögst.
~~Eitt~~ trie skilldi a sama tyma
bera fullvaxinn og halfvaxinn
Avögst og blomstur. ~~Eitt~~ skip
skilldi so Undarlega giört sigla
a Mote straumm og vindi, so sem
undann, Keis: skilldi so Undarl
ellega kunna ad vinna sern penning
edur annad tad sem hann villdi so
sem hann giette torfad kui.

~~Fiolld~~ ad

hetta og auorn fleyrra lofadi Hn
ad syna Keis: Ett Virg: Jrdi eckj
burt sinsstar. En keistara vill
ad hann fyrst byria a hallunn hier
og villdi giora sig ungann vngann vpp
aptur, so hann kinni ad lengur ad
lifa, og morg stor verk ad giora
og uthretta. Og eptir þui h. var
miog slægur og mektugur ordenn,
sa bygdi hann hier eirn fagrann
og prydelegann kastala, huar inne
hann hafde synar dyrmæta, kiær
hiodu, þesse kastale hafde ecki ut
enn einar dir edur Inngongu, þui
huorge vard ad kastalanum komist
utann ad þessum einum dirum, þui allt
stadar var þesse kastale med vatni
umgirtur, hann var fyrer utann
stadinn Rom, so par strax fra
fyrer framann dir kastalans voru
fiorer og tuttugu Jarnvængir
tolst a hueria hlid. huorer allt
tyd slougst til og fra, og alldrei
voru þeir kyrer, þesser vængir
urdu alldrei stilltir utan med
tirnarr lofu, eff huorrj so ad
Engum vissa utan Virg: allrna
Hann

Hann var vanur ad ganga ordtliga
ad þessu kastala. Einu sinne geck
Virg: til Keis: og bad orðlofs ad
hann mætti vera i burtu tvær vik
ur, þui hann hefdi margt og mikid
ad starfa. Keis: lest treglega
vid þui, þess vegna ad hann villdi
ecki missa Virg. helldur villdi hn
hafda hann sem lengst hia sier. þo
samþyckte Keis: þad um sider. Med
þad geck Virg: i burt og i þenann
sin kastala. Hann hafdi med sier
einn aff sijnum þienurum sem hann
vissi sier trulegastann og falsklaus
astann vera. So gingu þeir badir
til kastalans, Virg: og þienarinn. Þ
sem þeir komu ad kastalanum slou
Iarnmenguernir til og frá, efter
sijnum vanda. þa sagdi Virgili
vid þienarann: gack undann mier i
kastalann. þienarinn m: Meistari Þ
get eg ecki, þui eg se mier annars
dauðann vijsann. þa sagdi Virg:
þienarannum hugrennu lokmar skilldu
stadnast, fyrer vængina, so þeir
urdu stillter, og so gingu þeir badir
inn i kastalann, þa þeir voru inn

Inkon

Jnkommer Lofte Virg: dixcinum ꝛ
mællte, Min kiærr og tru lindr
þienare, þu hefur Reinst mier tru
aftur aff mijnum þienurum, þess
vegna vil eg sÿna þier meir en
nockrum manne ödrum aff þeim
sem nu lifa. Sydan leidde h þienn +
arann i þienn aff kiallara, þar sa
þienarinn einn storann og mikinn la
mpa, og þar skamt fra stod stor
og mikil thunna, Virg: M. vid þien
arann. þu skallt drepa mig i þessa
kiallara, og sydan skalltu hoggva
mig i stÿcke, og sallta mig nidur
i þessa tunnu, mitt hofud skalltu
hoggva i fiöra parta, og þ skall
tu leggia nedst i thunnuna, sydan
skalltu leggia hvorn limin vidann,
mitt hiarta skalltu lata vera midt
i thunnunne og allt saman skalltu þ
sallta. Sydan skalltu setia thunnuna
vndir þenann lampa, so at hann
drupe oafflatanlega Nott og
dag ofann i thunnuna, vpp i Nÿju
daga. skalltu koma hingad inn
sinn a hvorium deige.

og sa

Og þa skalltu fella Lampann, so þad bregdest eige. Og ad þrem nætur dögum lidnum þa vil eg vppkoma aptur, og verda so nÿr og vngur eff þu þad ecke burt tekur eda svikur fra mier. Sem nu þienarinn heyrde þetta vard hann offta sleiginn & m. O minn kiære Herra og Meistare þad giore eg ecke i nockurn mata ad leggia mÿna hond a þig, og giera þier mein edur bana. Virg: M: Eg gjarnast þu giörer þessa mÿna bon, þui þ(ad) er þier hættu laust. Og þyrer langar ömögudur Virg: slo þienarinn hann til dauda, og sydann hio hann i stickr, og salltadi þ(ad) so i thunnuna, eptter þui sem Virg: hafde þyrer skipad. Sydann setter hann Thunnuna vnder lampann so drÿpe olian i hana sÿfelltga. Sydann geck þienarinn vt aff kastalanum og lÿste hann, og dro lokurnar fra Jarnvængiunum, enn sem a þriðia dege kom þienarinn ad fella Lampann sem Virg: haffde bodid.

Þa

Þa Virg: var nu burt
hafdr keis: mikla Eptter longun
ad sia hann þui hann þottist þess
lenga þin hafa verid. og a þrij
fiorda daga eptter Virg: burtför
kalladr keis: Virg: firnovra
til sijn. og spurdr hur lenga eptt
er huar hans Meistari være
firnovrn mællti. Herra og
veit ecki. þad eru nu sio dagar
sydan hann skifti. keis: mællti
þu skaltu liugur, þu skallt
vyst segia mer huar þin Mei
stari er. þui þu veist þad vel.
annars skal og deida þig. þa
vard firnovrn hræddur & m:
Herra fyrir sio dogum gengu vid
badir vid hans kastala, og þar
skilda og vid hann, og sydan hefi
eg ecki sied hann. þa vard keis:
reidur og bad firnovrnu fylgia
ser til kastalans og sem
þeir komu þar slogu iarnmenns
j arnar

Jarnvøngunum til og frä, epter
vandri synnum, þa sagdi keis: lat
oss komast inn, finnarinn m. kvad
gott og ecki, þui og veit eg ecki
Rad til. keis: vard Reidur og villdi
þegar i stad slä finnarann, þar til
hann vard ad stilla Jarnvangana
med lokunum og so kom keis. med
synu folki i kastalann. Kom leitast
þar um, og sier Georgi Virg: hann
geck i kiallarann og sa þar Lampann
og thumma og Georgi Virg la i stick
unnum Balltaldur, þa spurdi keis.
finnarann ad huar fyrir hann hefdi
verid so skalkaklægur ad hann hefdi
sinn Meistara i hel sleigid. og dro sitt
suerd ut, og stack finnarann i hel,
til dauda. Og i þui vard heyrt
og sied ad eitt nackid ungbarn
hleop i kryng innann um thumma
i þriar Reisur og mælltu bolvad
sie sa dagur og su stund a huorri
ek hyngad kominn. Sydann hun
huarf burt og vard alldrei
meir sied. Enn Virg: var þar
sem hann var kominn,

Eller Klerkar og Lærdermenn

2 og

og Borgarar men̄ J Napels og
Róm, og ödrum̄ hieradum̄ vrdu
miög hrigguir og vndrudust sa
stor hryggdu slykt Keis: og hz
herrar þennan kiendur og
vinar Virgili bornu sig miög
illa laungan tijma, var so mest
fyrer alt Napels, þui hann hafdi
Stadin fyrst fundirad og lagt
honum̄ margt til prydis og vp
heffdar Keis: hugadi ad na
öllum̄ fiarhlodum̄ Virg: en hu
hunn fiek ecki, þui kopar men̄
irner bordú honomum at hafa
ligia, so huor sa sem dauda vill
an sem ad hann kom. og so
kom ad Engin vissi alt hans
fir hierslum ad segia allt til
þessa dags, margt annad fleyra
giörde Virgilius sem hier er of
langt vp ad telia. Gud gefe
oss godum̄ dæmum̄ ad filgia
og varrandi oss fra öllu illu,
og Endast hier Hist
oria Virgi
li. Endud Jon Jonsson JJS
ad
Eide fan 21. Novemb. 1679.

Seg þu almattugan[n] [illegible] herrann [illegible] og
gieraum [illegible] riker hann [illegible] allre
Seg drotten heyms vnn vm Hollstaf
Lefe men Englar dyr oll oll skiep
nan [illegible] dog vm troll troll halfar
lyng skogar dyr oll

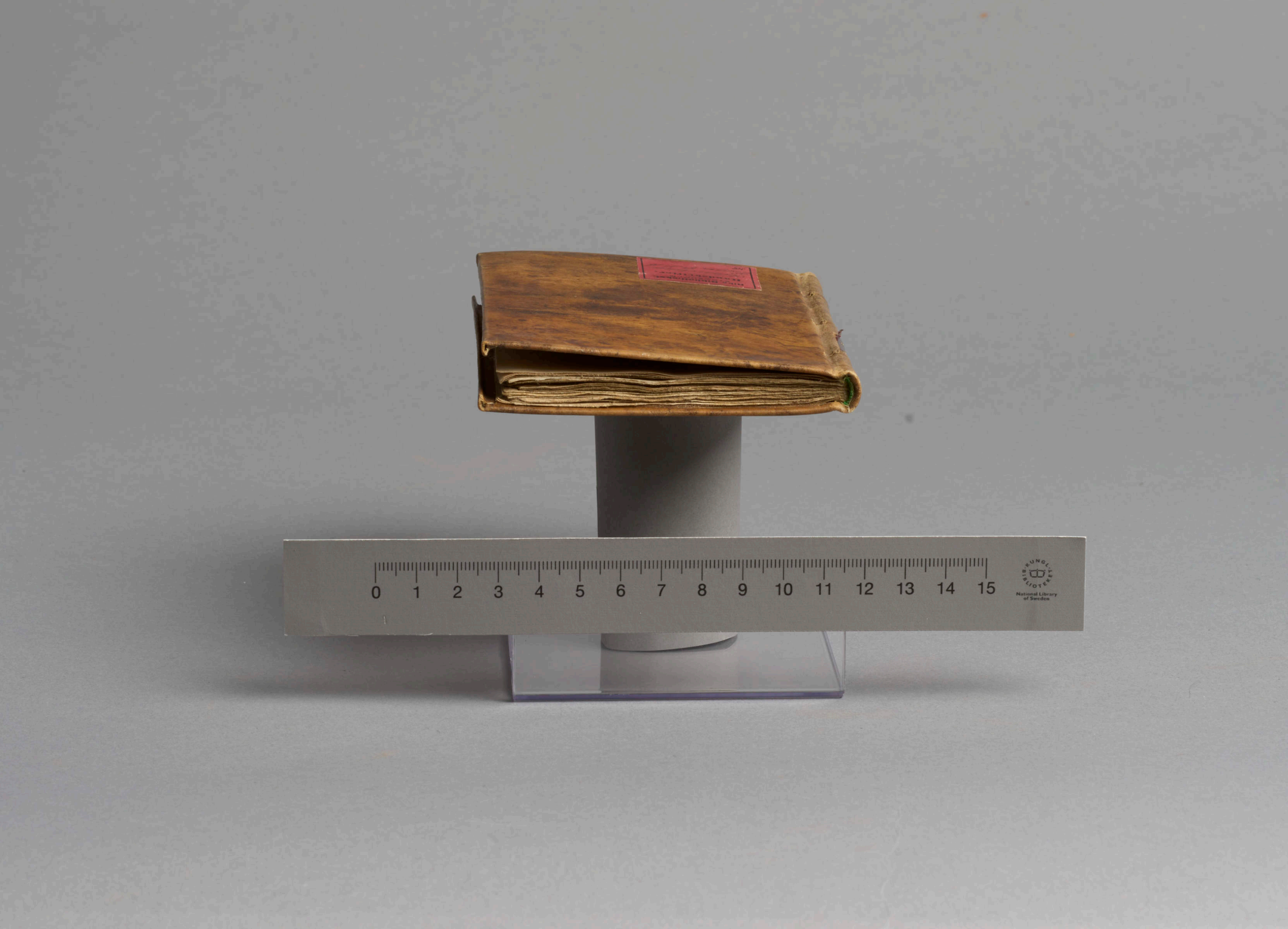
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
National Library of Sweden

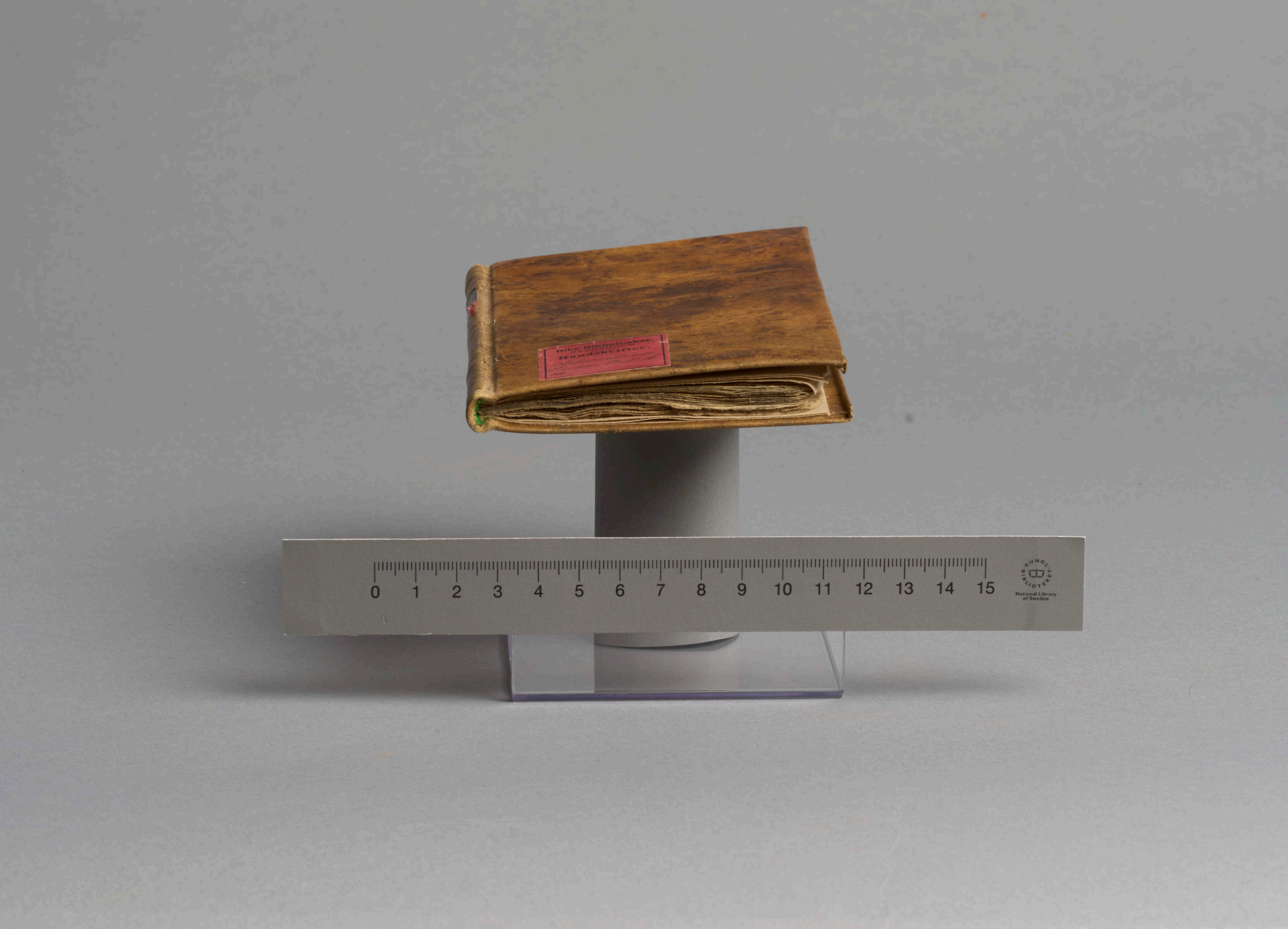
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

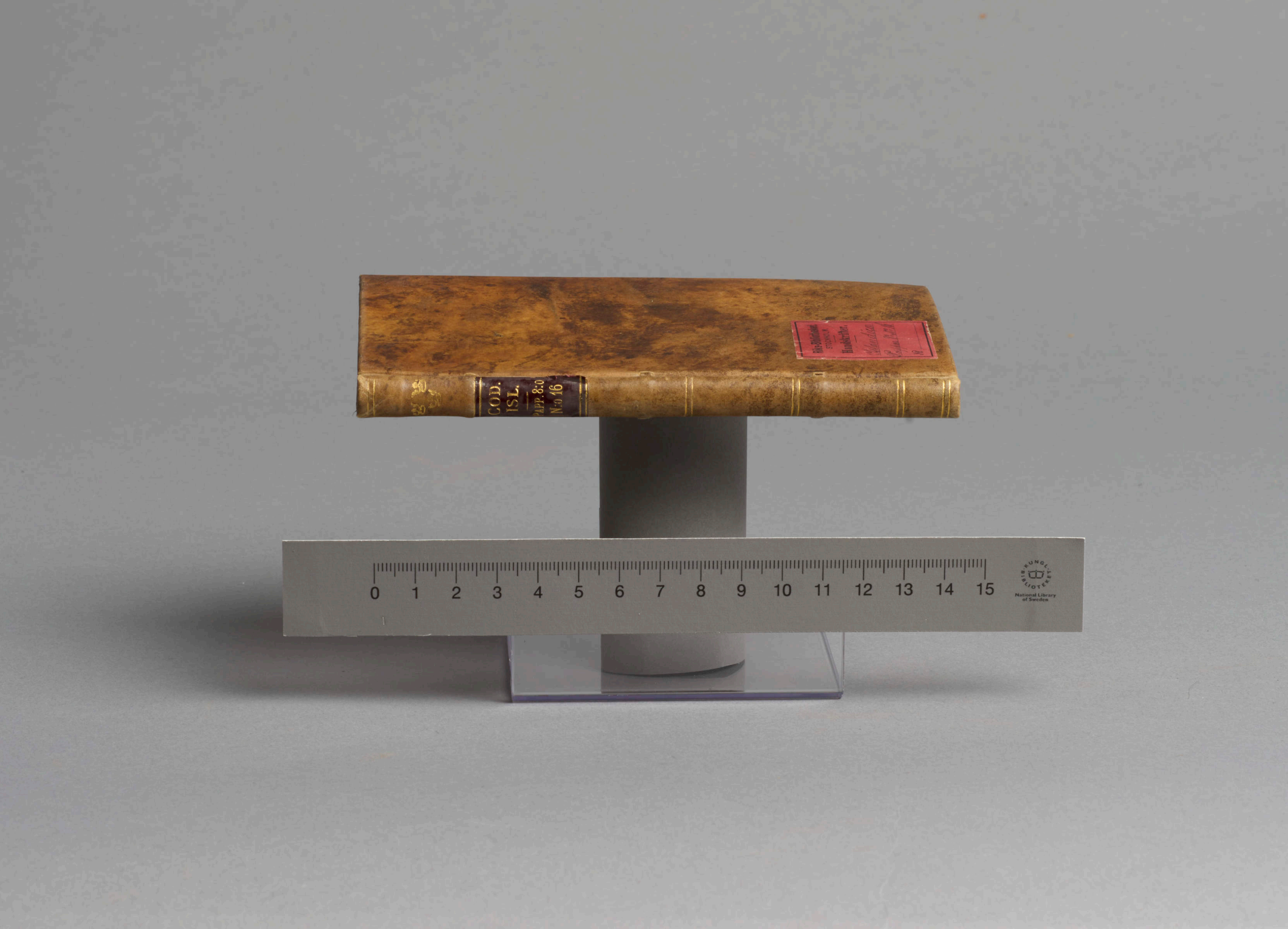
COD.
ISL.
PAPP. 8:o
N:o 16
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Riks-Bibliotheket.
STOCKHOLM
Handskrifter.
Islandica
Papper 8:o N:o 16
№

inches

centimeters

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
L*	38.76	65.15	49.61	43.54	55.52	70.42	63.13	40.08	51.75	95.34	92.09	86.92	82.37	72.17	62.32
a*	13.81	19.21	-4.20	-12.89	8.78	-32.39	35.43	10.25	47.36	-0.90	-0.92	-1.12	-1.12	-1.05	-1.10
b*	14.69	17.92	-21.33	22.66	-24.31	-0.48	57.84	-44.77	16.93	1.90	1.46	0.97	0.56	-0.04	-0.01
Density ⟶										0.05	0.09	0.16	0.22	0.36	0.52

	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
L*	49.61	38.89	28.60	17.97	9.50	4.33	30.32	72.50	72.10	29.51	55.60	43.48	82.02	52.85	50.86
a*	-1.29	-0.23	-1.09	0.04	0.45	0.32	22.13	-22.92	19.51	13.42	-38.46	50.74	3.28	49.90	-27.78
b*	-0.10	-0.48	0.07	0.09	0.25	-0.47	-19.02	56.08	67.85	-47.69	32.19	29.13	78.75	-12.86	-27.68
Density	0.75	0.98	1.24	1.64	1.96	2.38									

D50 Illuminant, 2 degree observer

All values are batch averages

Don Williams

M000878